

Дорождур 13/12. 1886.

208

Дорожій наш Пане!
і авнопе Тсепкыма!

Перепрашаюу за свѣдѣнь,
що мнѣ го Вас Пане
не знайдуи осодусто мѣско
з "Захара" і друкы з "Зорі".
Кроми свѣдѣннѣ і сцѣгѣтѣ
не каро мѣ прѣвѣннѣ
сѣа. Уа, Пане, з Уасеннѣ
а зобу сѣа Нукорай Тсамык
сѣа Оносѣра Тсамыка
і илѣк Нурѣннѣ гѣро.
Суккойі Сѣнназѣннѣ.

625

Прочитаўцеся гэсь, сам
не знаўу дзе, што Вы Наме
будзеце будавану „Поступн“
а іа хомбару будуі пошту-
новіа і в поітніці, хоміа.
Будуі пренуцелувану „Поступн“.
Правада, што не все то можа
будуі, што сва хоре. Сут рідкі
рідкіа перешкоду, а у мене
та, што і новаго свогоне ма.
Так ішчед то было місто
а не Дрогобур то можа
што і было. Але не в Дрогобурі.
Му дошчеду райнов, не знаўу
што, іак іаку лєкцаўу.

Май
раді
сва.
на
Гла
хот
уд
По
П
н
и
Г
с

Майы аграк берукы дуссе берукы
кадйы, шо то йакоь поимит
са. Але все таке шоце не стане
на преруерану шилого "Поступу."
Ала кырук шоцебу вистало а йа
хоу мати шимй. Дельатого
удайы са до Вас Наке о рагу.—
Порадыте мою шо, порадыте,
Наке. Прому о то и то дуссе
прому а заразыи и сподйы са,
шо рага буде добра.
Будыте ласкави, Наке, и лани-
мит шени свойы добры рагу.

Сыциг Шукорай Таромук
чресук VI кл. б. Шгородури.